

[Tinning]

praktisk trussel om total udstødning af arbejdsmarkedet med endestation på socialministerens fattighjælpsparagraf: Bistandslovens § 37, stk. 4.

Besvarelse (16/8 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Dagpengeårsstatistikken, der foreligger i begyndelsen af 1984, indeholder oplysninger om, i hvilket omfang der er udbetalt dagpenge på grundlag af § 12-aftaler. For at få et overblik over udviklingen i antallet af godkendte § 12-aftaler vil socialministeriet imidlertid allerede nu foretage en stikprøveundersøgelse i et antal udvalgte kommuner.

Som det også fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 1454, har socialministeriet den 31. maj 1983 bedt sikringsstyrelsen om at følge udviklingen med henblik på eventuel offentliggørelse af en principiel ankeafgørelse. Det kan i denne forbindelse oplyses, at den sociale ankestyrelse venter at kunne offentliggøre en sådan afgørelse i den nærmeste fremtid.

Spm. nr. S 1522

Til *socialministeren* (8/8 83) af:

Tinning (VS):

»Tror ministeren, det har nogen praktisk betydning, når ministeren udtaler sig om kriterierne for indgåelse af § 12-aftaler?«

Begrundelse

I et brev til Landsforeningen for Sukkersyge skriver ministeren, at »... det må være forudsætningen for en § 12-aftale, at lægen på grundlag af erfaringerne i det konkrete tilfælde og prognosen skønner, at den kroniske eller langvarige lidelse vil medføre et forventet fravær på mindst 1 uge i alt inden for 1 år ud over eventuelt sygefravær på grund af andre ikke kroniske eller langvarige sygdomme.« Brevet er dateret 31. maj 1983, og i et svar til mig af 15. juli 1983 gentager ministeren synspunktet: »... således at et forventet fravær alene på grund af den kroniske eller langvarige lidelse i størrelsesordenen 1 uge om året opfylder betingelsen« (Spm. nr. S 1380).

På almindeligt dansk?

Hvis man har en sygdom, som medfører, at man er syg en uge om året, så er man berettiget til en § 12-aftale, og hvem har ikke

det? Denne tommelfingerregel eksisterede ikke, da karensdagsloven blev vedtaget og gennemført pr. 1. april 1983.

Efter karensdagsloven offentliggjorde ministeren sin tommelfingerregel. Det har selvfølgelig betydet, at praksis har ændret sig. Før 1. april 1983 var det nemlig langt vanskeligere at få en § 12-aftale.

Ministeren siger, at han slet ikke kender noget til praksis. Med spørgsmålet vil jeg prøve at finde ud af, hvor bløjet ministeren agter at føre sig frem – alene på dette område.

Besvarelse (16/8 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som allerede nævnt i svar på spørgsmål nr. S 1380 og nr. S 1454 er der *ikke* pr. 1. april 1983 sket nogen ændring af kriterierne for godkendelse af § 12-aftaler.

Ministerens udtalelser, bl.a. i det nævnte brev af 31. maj 1983 til Landsforeningen for Sukkersyge, der er et svar på en henvendelse fra landsforeningen, er således udarbejdet i overensstemmelse med de kriterier, der er anført i sikringsstyrelsens vejledning af 9. marts 1978.

Som det ligeledes fremgår af svar på spørgsmål nr. S 1380 og nr. S 1454, er det *alene* det sociale udvalg, eventuelt ankeinstansen, der skal tage stilling til, om der i det enkelte tilfælde er grundlag for at godkende en § 12-aftale.

Spm. nr. S 1523

Til *industriministeren* (8/8 83) af:

Steffensen (KrF):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med god markedsføringskik, når en fagforening i annoncer i fordrejet form anvender udtryk, der er karakteristiske for en anden fagforening, for derved at fremhæve sig selv?«

Begrundelse

SiD har i lokale dag- og ugeblade i Randers- og Viborgområdet haft en række annoncer, der bl.a. indeholder følgende: »Sikkerhed i dagligdagen: Hvordan opnår du bedst dine faglige rettigheder? Ikke ved bøn og håndspåleggelse, men som medlem af